

ningskommission i og for sig ikke har lidt af saa særlig store Mangler. Skulde der være en eller anden, kan den jo rettes.

Med Hensyn til de Fordringer, som stilles til de Personers Kvalifikationer, der skulle danne Bygningsdirektoratet, skal jeg gøre den Bemærkning, at det er rigtigt, naar man i Loven vil bestemme, at Stadsbygmesteren skal være en, som der staar her, akademisk uddannet Arkitekt. Jeg vilde nu foretrække, at man brugte en anden Vending, for Eksempel „en Arkitekt, som havde Afgang fra Kunstakademiets Bygningsskole“, det er dog formentligt det, man tænker paa. Men jeg vil føje til, at man vist ogsaa bør have en Bestemmelse i Loven om, hvilke Kvalifikationer Bygningsinspektørerne skulle besidde. Det er vist ikke tilstrækkeligt det, man har nævnt her i Lovforslaget, og der er jeg af den Formening, at Bygningsinspektøren ogsaa bør være en Arkitekt, der har Afgang fra Kunstakademiets Bygningsskole. Man kan nemlig ikke faa for gode Kræfter til disse Stillinger, man maa have dem, der have den bedst mulige Uddannelse, fordi de give den største Betyggelse for Sagernes gode Afgørelse og ogsaa særlig en Betyggelse for, at Lovene blive efterfulgte paa den rette Maade, idet det jo bliver Bygningsinspektørerne underlagt at føre Tilsyn med Bygningernes Opførelse. Bygningsinspektoratet skulde jo bestaa, foruden af Bygningsdirektøren eller Stadsbygmesteren, tillige af en Understadsbygmester; og her staar nu den mærkelige Bestemmelse, at han skal være en „akademisk og praktisk uddannet Arkitekt“. Jeg er ikke rigtig klar over, hvad man egentlig mener dermed. Udelukkende teoretisk uddannede Arkitekter findes der vel, naar man ved teoretisk Arkitekt forstaar en Mand, der ikke har lært et Haandværk indenfor Bygningshovedfagene. Men i øvrigt maa dog den, der har studeret Arkitektur og uddannet sig til Arkitekt, ifølge Sagens Natur blive en praktisk Mand, thi Arkitektur bestaar ikke alene i ydre og indre Udsmykning, Arkitektur bestaar jo tværtimod i en inderlig Forening af en Bygnings formaals-tjenlige Indretning, Konstruktion og Udsmykning. Jeg vover den Paastand, at hvis den ikke bestaar deri, er den i al Almindelighed en daarlig Arkitektur. En

Arkitekts Uddannelse foregaar ikke alene paa Kunstakademiet eller paa Tegnestuen, men den foregaar paa den Maade, at han, lige fra han er ganske ung, er med ude og fører Tilsyn med Bygningsarbejdernes Udførelse og derigennem bliver vel bevandret i de rent praktiske Forhold paa Bygningen. Og hans Arbejde paa Tegnestuen er heller ikke af ren teoretisk Natur, det giver ham ogsaa en praktisk Uddannelse. Skulde der saa tilsidst alligevel blive en forstokket Teoretiker af en saadan Mand, kan man da lade være med at benytte ham til Bygningsinspektør, eller i hvert Fald, som det er foreslaaet her, til Understadsbygmester; dertil kan der jo nok findes en Mand. Men Betegnelsen „praktisk“ leder ogsaa Tanken hen paa et andet Forhold, et Modsætningsforhold, som almindeligvis nu ikke er til Stede mellem Arkitekter. Og den er overflødig alene af den Grund, at det er den samlede Magistrat, der skal udnævne denne Embedsmand, og den kan jo vælge, hvem den vil indenfor den Kreds af Arkitekter, som have Afgang fra Kunstakademiets Bygningsskole, saa at det ligger i Magistratens Haand at finde en praktisk Mand, altsaa en Mand, som den mener er skikket til at beklæde denne Stilling.

Jeg skal ikke gaa videre ind paa Enkeltheder i Forslaget, men har blot villet nævne dette, fordi jeg synes, at deri særlig rummes de mere principielle Spørgsmaal, og da navnlig de Hovedpunkter jeg har tilladt mig at rette Anker imod. Jeg skal i øvrigt anbefale Lovforslaget til det høje Tings Velvillie og til en efter Omstændighederne hurtig Behandling; thi jeg er af samme Formening, som den højtærede Minister udtalte her ved Forslagets Fremsettelse, at det er Københavns Kommune magtpaaliggende at faa en ny Bygningslov saa snart som muligt.

Jørgen Berthelsen: Det foreliggende Lovforslag er jo Resultatet af 13 Aars forberedende Arbejde, hvoraf 11—12 Aar af Københavns kommunale Myndigheder, og den øvrige Tid er altsaa gaaet med til Ministeriets Udarbejdelse af Forslaget. Den nugældende Bygningslov for København er af 1889, altsaa ca. 20 Aar gammel. I de Lovforslaget ledsagende Bemærkninger tales der om det forholdsvis lange Tidsrum, den